

*Πρεσβύτερου Στέφανου Στεφόπουλου
Ἐφημέριου Ι.Ν. Ἁγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων*

ΑΡΧΑΙΩΝ "ΕΓΚΩΜΙΑ"

Τέσσερα σύντομα κείμενα - παρεμβάσεις στήν ἐπέλαση τῆς Νεοειδωλολατρίας στόν τόπο μας, δημοσιευμένα στήν τοπική ἐφημερίδα «Ἀμαρυσία».

(1ο δημοσίευμα)

Με ἀπόλυτη ἐπιτυχία ὁλοκληρώθηκε τήν Τρίτη 27 Μαΐου 2003 τὸ τριήμερο Συνέδριο γιὰ τὴ Νεοειδωλολατρεία τῆς Ἐταιρείας Ὁρθοδόξων Σπουδῶν στὴ Θεσσαλονίκη. Καὶ στήν περίπτωση αὐτὴ δὲν ἔλειψαν οἱ ἐκδηλώσεις "ἀγάπης", "δημοκρατίας", "ἐλεύθερης ἐκφράσης" τῶν δῆθεν "ἐλληνιστῶν", νεοειδωλολατρῶν, ἀρχαιολατρῶν, δωδεκαθεϊστῶν, νεοπαγανιστῶν ἢ ὅπως ἄλλιωὺς θέλετε νὰ τοὺς ἀποκαλέσετε. Αὐτὸ τὸ συνέδριο, μαζί με τίς αὐξανόμενες ἐμφανίσεις ἀρχαιολατρῶν στήν τηλεψία καὶ τὸν ἔντυπο καὶ ἠλεκτρονικὸ τύπο ὅπου με τὸ δικό τους δυσφημιστικὸ γιὰ τὸν "πολιτισμὸ" τοὺς τρόπο παρουσιάζουν τὰ "κάλλη" ἀλλὰ καὶ τὰ κάλλη τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ πολιτισμοῦ, σὲ συνδυασμὸ με τὴν ἀνεξέλεγκτη ἔξαρση τῶν νεοειδωλολατρικῶν φαινομένων σὲ παγκόσμια κλίμακα ἀποτελοῦν ἄριστες εὐκαιρίες ἀφιερώσεως λίγου χώρου στὴ φιλόξενη "Ἀμαρυσία"! Μάλιστα, τώρα ποὺ βρισκόμαστε στήν προετοιμασία γιὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες τοὺς ὁποίους οἱ παγανιστὲς προσπαθοῦν νὰ καπηλευτοῦν.

Γιὰ νὰ μιλήσει κανεὶς γιὰ τὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ θρησκεία, πρέπει πρωτίστως νὰ ἐξετάσει τὸ γενικότερο ἀρχαιοελληνικὸ πολιτισμικὸ πλαίσιο. Ὅλοι μιλάμε γιὰ τὸν πολιτισμὸ τῶν ἀρχαίων μας προγόνων με περηφάνια, ἀφοῦ ἔχουμε νὰ ἐπιδείξουμε θαυμάσια ἔργα. Ἐχουμε ὅμως καὶ πολλὰ τρωτὰ σημεῖα γιὰ τὰ ὁποία σήμερα με τὰ δεδομένα τοῦ ἀνωτέρου Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, δὲν μπορούμε παρὰ νὰ θλιθῶμαστε καὶ νὰ ἀπορούμε γιὰ τὸ ποιὸς τελικὰ ἦταν ὁ Ἕλληνας καὶ ποιὸς ὁ βάρβαρος! Πάντα, ὅπως προανέφερα, σὲ σύγκριση με τὰ σημερινὰ δεδομένα. Ἄν σας φαίνεται ὑπερβολικὸ ἢ ἀνεδαφικὸ αὐτό, ἄς θυμηθοῦμε λίγα μελανὰ σημεῖα τοῦ πολιτισμοῦ ἐκεῖνου.

Α- Εἶναι γνωστὸ πὺς ὁ ἀρχαῖος μας πολιτισμὸς δημιουργήθηκε γιὰ τοὺς λίγους, εὐγενεῖς, δηλαδὴ γιὰ τὴ μειοψηφία τῆς πολιτικῆς, οικονομικῆς καὶ πνευματικῆς ὀλιγαρχίας. Ἀντίθετα, ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων δὲν εἶχε οὐσιαστικὰ δικαιώματα στὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ. Θυμηθεῖτε ποιοὶ εἶχαν δικαίωμα ψήφου, τοὺς μέτοικους κ.λπ.

Β- Ἡ ἕκταση τῆς δουλείας στήν ἀρχαία Ἑλλάδα ἦταν τέτοια ποὺ ὁ ἀριθμὸς τῶν δούλων ὑπερέβαινε αὐτὸν τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν. Εἶναι γνωστὸ ὅτι τὸ μεγαλύτερο σκλαβοπάζαρο γινόταν στὴ Δῆλο, στὸ ἱερό του Ἀπόλλωνα!!! Πόσο γνωστὸ εἶναι ὅμως τὸ ὅτι αὐτὸς ὁ μέγας φιλόσοφος Ἀριστοτέλης ἐξομοίωνε τίς δούλες με τὰ κατοικίδια ζῶα, ἐνῶ ὅλες τίς γυναῖκες θεωροῦσε "σκευὴ ἡδονῆς" χωρὶς καθόλου δικαιώματα; (Ἡθικά Νικομ. 1161 Β, XII καὶ Πολιτ.

Α' Β 8, 13) Ποιός γνωρίζει ότι ο άλλος μεγάλος του αρχαιοελληνικού πνεύματος, Πλάτων, πρότεινε επίσημα την κοινοκτημοσύνη των γυναικών! (Πολιτεία, 457D-459C-E, 406A-B).

Γ- Μήπως να θυμήσουμε τη βάρβαρη (κατά τα άλλα "πᾶς μὴ Ἕλληνας βάρβαρος!") πράξη της ἀνθρωποφαγίας ἀπὸ τὶς ἐκστασιασμένες μαινάδες;

Δ- Μήπως να ἐπαναφέρουμε στὴ μνήμη μας τὴ γενίκευση ὡς ἀρετῆς(!!!) τῆς ὁμοφυλοφιλίας, τῆς παιδραστίας καὶ τῆς "ἱερῆς πορνείας";

Πολὺ μελάνι μπορεῖ νὰ καταναλωθεῖ γράφοντας γι' αὐτὲς τὶς μελανὲς ἱστορίες τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Ἄς ἀφήσουμε ὅμως τοὺς ἴδιους τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες φιλοσόφους νὰ μᾶς ποῦν τὴ γνώμη τους γιὰ ἓνα κομμάτι τοῦ πολιτισμοῦ ἐκείνου, τὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ θρησκεία-τὸ μυθικὸ Δωδεκάθεο. Στὴν "Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Θρησκείας" τοῦ P. Nilsson (μεταφρ. Αἴκ. Παπαθωμοπούλου, Ἀθήνα 1977, Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Ἐγκυκλοπαίδεια.τόμ. Ἰ, σέλ. 146) διαβάζουμε τὰ ἑξῆς : "...κύριες πηγές τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς θρησκείας εἶναι τὰ ἔργα τοῦ Ὀμήρου καὶ τοῦ Ἡσιόδου. Αὐτοὶ...ἐπλάσαν τοὺς γνωστούς μας ἀνθρωπομορφικούς μας μύθους περὶ θεῶν. Προκειμένου νὰ δώσουν τόνο στὰ ποιήματά τους προσέδωσαν στοὺς θεοὺς ἀνθρώπινα σώματα μὲ ἀνθρώπινες ἀνάγκες, πάθη, κακίες, ἀνηθικότητες, κ.λ.π...Ὁ ἀμαθὴς λαὸς ὅμως ἐξέλαβε αὐτὰ τὰ ποιητικὰ σχήματα ὡς πραγματικότητες καὶ ἔτσι μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου δημιούργησε ἰδεατὰ θεῖα ὄντα...Κάπως ἔτσι γεννήθηκε ἡ ἀρχαιοελληνικὴ θρησκεία. Μετὰ τὸν 6ο π.Χ.αἰώνα ὅμως ἡ θρησκεία τέθηκε σὲ κριτικὴ ἀπὸ τοὺς μορφωμένους, ξεκίνησε ἡ ἀμφισβήτησή της καὶ ἄρχισε νὰ περιορίζεται στὸν ἀμόρφωτο λαὸ καὶ τοὺς χωρικούς! Αὐτὰ γράφει ὁ P. Nilsson τὰ ὁποῖα εὐκολὰ τεκμηριώνονται μέσα ἀπὸ τὰ συγγράματα τῶν ἀρχαίων ἡμῶν φιλοσόφων. Φιλοσόφων ὅπως ὁ Πλάτων, ὁ Σωκράτης καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ὅσο καὶ πῶς ἄγνωστον στοὺς πολλοὺς ὅπως οἱ Θεόφραστος, Ἀριστόδημος, Ἀντισθένης, Πρόδικος, κ.ἄ. Θὰ συνεχίσουμε ὅμως σὲ ἐπόμενο φύλλο τῆς "Ἀμαρυσίας" ἀφοῦ δὲν μᾶς παίρνει ὁ χῶρος.

(2ο δημοσίευμα)

Στὸ προηγούμενο φύλλο ἀναφερθήκαμε στὴν τεκμηριωμένη θέση τοῦ P. Nilsson ὅσον ἀφορᾷ τὴ δημιουργία τῆς ἀρχαιοελληνικῆς θρησκείας. Ἡ τεκμηρίωση τῆς θέσεώς του γίνεται εὐκολὰ μὲ τὴ μελέτη τῶν συγγραμάτων τῶν ἀρχαίων ἐλλήνων φιλοσόφων. Συγκεκριμένα, ὁ Ξενοφάνης (570-480 π.Χ.) πρῶτος διεκήρυξε ἐπίσημα ὅτι "Εἷς Θεός, ἐν τῇ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος" ὅπως καὶ ὅτι "πάντα θεοῖσ' ἀνέδηξαν Ὀμηρος δ' Ἡσιόδος τὲ ...ἄσσοι παρ' ἀνθρώποισιν ὄνειδα καὶ ψόγος ἐστίν, κλέπτειν, μοιχεύειν τὲ καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν". (Ξενοφ. Ἀπολ. 11). Ὁ Μητρόδωρος (5ος αἰ. π.Χ.), μαθητὴς τοῦ Ἀναξαγόρα, διετύπωσε τὴν ἄποψη ὅτι οἱ θεοὶ δὲν ἦταν ἐκεῖνο ποὺ νόμιζαν ὅσοι τοὺς ἔχτιζαν ναοὺς καὶ τοὺς προσκυνοῦσαν.(P. Decharme, "Ἑλληνικὴ Μυθολογία", τόμ. Α', σέλ. 286). Ὁ Ἡρόδοτος ἄσκησε κριτικὴ στὸ Μαντεῖο τῶν Δελφῶν γιὰ ψευτικούς χρησμούς, ἐνῶ ὁ Ἀριστόδημος καὶ ὁ Δημοσθένης περιγελοῦσαν τὶς ἀνόητες μαντεῖες του. Ὁ Ἀντισθένης (414-365π.Χ.) δίδασκε πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ἓνας καὶ ἀπόλυτα ὑπερβατικὸς γιὰ τὸν ἀνθρώπινο νοῦ, ἐνῶ μὲ ἀηδία ἀποκήρυξε τὴ θρησκεία τῆς ἐποχῆς τοῦ διότι οἱ θεοὶ τῆς ἦσαν θεοποιηθέντες ἀνθρώποι!(Cicero de Nat. Deor. I, II, 13).

Ἀξίζει νὰ γίνῃ ἀναφορὰ σὲ μερικοὺς ἀκόμα ἀρχαίους φιλοσόφους ὅπως ὁ Θεόφραστος (372-287π.Χ.) ποὺ ζήτησε νὰ πάψουν οἱ ἀνόητες ζωοδυσίες τόσο ἀπὸ σεβασμὸ πρὸς τὰ ζῶα (WWF τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος!) ὅσο καὶ ἀπὸ τὸ ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τέτοιες ἐνέργειες

(Θρησκευτική και Ήθικη Έγκυκλοπαίδεια, τόμ. 6, σέλ. 415). Πολλοί άλλοι έγραψαν και είπαν σχετικά όπως οι : Ηράκλειτος, Αναξαγόρας, Αναξίμανδρος, Αναξίμενης, Θαλής, Δημόκριτος, Πρωταγόρας, Πρόδικος, Εύριπίδης, Επίχαρμος, Πίνδαρος, Ζήνων, Θεόδωρος ο Κυρηναίος, Λεύκιππος, Εύήμερος. Θα κλείσουμε όμως τις σχετικές μας αναφορές με τα λεγόμενα 3 μεγάλων φιλοσόφων-Σωκράτη, Πλάτωνα, Αριστοτέλη. Ο Σωκράτης (469-399π.Χ.) διδάσκοντας στους μαθητές του μία διαφορετική μονοθεϊστική πίστη, καταδικάστηκε σε θάνατο ως "καινά δαιμόνια εισφέρων". Ο Πλάτων (428-347π.Χ.) δήλωνε πως οι ανήθικοι μύθοι για τους θεούς αποτελούν επίζημια πρότυπα για τους νέους (Πολιτ. 368 Α- 383 C), ενώ ο Αριστοτέλης όρισε το θείο ως το "πρώτον κινούν ακίνητον", αρνούμενος τις ανόητες περι θεών πίστεις της αρχαιοελληνικής θρησκείας και για το λόγο αυτό κατηγορήθηκε για άθεϊσμό! Τι έτι χρείαν έχομεν; Περισσοτέρων αποδείξεων; Μάλλον όχι.

Είναι φανερό λοιπόν ότι οι σημερινοί αρχαιολάτρες που επιδιώκουν την αναβίωση του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού (με την ευκαιρία μάλιστα της τελέσεως των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 στην Αθήνα) και της ειδωλολατρίας, ουσιαστικά επιδιώκουν την αναβίωση των σαθρών και αποβλήτων στοιχείων που είχαν υιοθετήσει οι τότε αγράμματοι χωρικοί. Ποιοι είναι όμως αυτοί οι αρχαιολάτρες "έλληνοψυχοι" και τί επιδιώκουν; Για να απαντηθούν αυτά τα έρωτήματα, (όπως και όσα προηγήθηκαν) αλλά και όσα θα ακολουθήσουν, θα χρησιμοποιήσω ως πηγή τα τεύχη του περιοδικού "Διάλογος" που εκδίδει η Πανελλήνια Ένωση Γονέων (γνωστή ως Π.Ε.Γ.) και που τυγχάνει της αναγνωρίσεως της Ίερας Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.

Η νεοειδωλολατρεία έχει όλα τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των ρευμάτων της "Νέας Εποχής" όπως ακριβώς επιβεβαιώθηκε και στο προαναφερθέν συνέδριο της Θεσσαλονίκης. Οι αρχαιολάτρες διαστρέφουν τα ιστορικά δεδομένα και ένιοτε αποδεικνύουν έμπρακτα το μίσος τους έναντίον της Ορθοδόξου Εκκλησίας την οποία κατασυκοφαντούν. Ακόμη, επιχειρούν την "άποεθραιοποίηση"-όπως ισχυρίζονται- του Χριστιανισμού με άπώτερο στόχο τη δήθεν "έλληνοποίηση" του, εκμεταλλευόμενοι έπετείους, μνημεία, ακόμη και τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004 (και μάλιστα σε παγκόσμια κλίμακα). Για το λόγο αυτό συχνά οργανώνουν ειδωλολατρικές τελετές στα ελληνικά βουνά. Τέλος, οι αρχαιολάτρες κινούνται, μπορούμε να πούμε και να τεκμηριώσουμε, στα πλαίσια του συγκρητισμού και αποκρυφιστικού πνεύματος της "Νέας Εποχής".

Είναι προσφιλής τους τακτική να εκτοξεύουν κατηγορίες κατά της Εκκλησίας για δήθεν βιαιότητες έναντίον τους τη στιγμή που η Εκκλησία μας έχει υποφέρει τα πάνδεινα και έχει προσφέρει νέφη αγίων μαρτύρων λόγω της αγριότητας ειδωλολατρών αυτοκρατόρων όπως ο Λέων, ο Νέρων, ο Μαξιμιανός, ο Διοκλητιανός κ.ά.. Μας κατηγορούν επίσης για καταστροφές μνημείων χωρίς ποτέ να διακρίνουν τις πραγματικές αιτίες καταστροφής τους που μεταξύ άλλων ήταν οι διωγμοί των αίρετικών αυτοκρατόρων, οι επιδρομές αλλοφύλων και η μανία των φυσικών φαινομένων. Πρέπει στο σημείο αυτό να γίνει αναφορά και στην αιτία καταστροφής του μοναδικού παγκοσμίως Ναού του Παρθενώνα για να φανεϊ το πόσο υποκειμενικοί και άδικοι είναι στην κριτική τους έναντίον μας οι αρχαιολάτρες, αλλά αυτό σε επόμενο φύλλο.

(3ο δημοσίευμα)

Στο περασμένο φύλλο κάναμε αναφορά στις κατηγορίες που εκτοξεύουν οι αρχαιολάτρες έναντίον της Εκκλησίας μας για καταστροφές μνημείων. Είναι άδικοι και ανυπόστατοι οι

ισχυρισμοί αυτοί και ένα απλό παράδειγμα είναι η περίπτωση της καταστροφής του Παρθενώνα. Αυτή η καταστροφή, την οποία ήδηλημένα αγνοούν οι "έλληνοψυχοί" συντελέστηκε κατά τα μέσα του 17ου αιώνα μ.Χ. όταν η τουρκοκρατούμενη Αθήνα πολιορκούταν από τους Ένετους. Ο αρχηγός του ένετικού στόλου Μοροζίνι πολιορκούσε την πόλη και για να εξαναγκάσει τους Τούρκους σε παράδοση κανονιοβολούσε την Ακρόπολη την οποία είχαν μετατρέψει σε πυριτιδαποθήκη οι Τούρκοι κατακτητές! Κανείς τους όμως δεν κατηγορεί τους Τούρκους ή τους σημερινούς Ιταλούς για καταστροφή του μοναδικού μας Παρθενώνα!

Αν αναρωτιέστε ποιός είναι ο τελικός στόχος των εν Ελλάδι-τουλάχιστον-ἀρχαιολατρών, σας διαβεβαιώνω πώς είναι η αλλοίωση του χριστιανικού φρονήματος των νέων κυρίως ανθρώπων έτσι ώστε στην ηλικία των 50 και 60 ετών να ζούν "έλληνικά" και όχι -όπως λένε- έβραιοχριστιανικά. Αυτό το στοιχείο δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν αφού προέρχεται από δικό τους κείμενο, εκτός κι αν το πάρουν πίσω και ζητήσουν συγγνώμη από την έλληνική μη κοιμώμενη νεολαία! (βλέπε περιοδικό Διπετές, "Μεγάλη Έλληνική Έθνική Εκκλησία", τεύχ. 4, σέλ. 29). Οι εν λόγω κύριοι αυτοαποκαλούνται με περισσότερους του ενός τίτλους και για το λόγο αυτό εναλλάσσω κι εγώ τους τίτλους στη σειρά αυτών των άρθρων. Χρησιμοποιούν κυρίως τα βαρύγδουπα : "ἀρχαιολάτρες", "έλληνολάτρες", "νεοπαγανιστές", "έλληνοψυχοί", "ἀρχαιόφιλοι", "όπαδοί της πατρώας ή παραδοσιακής θρησκείας", "Έλληνες έθνικοί", κ.ά. Πολύ συχνά δε χρησιμοποιούν την αρχαία έλληνική γλώσσα ως πρόσχημα, ενώ πραγματικός τους σκοπός είναι η προώθηση της ἀρχαιολατρίας. Αυτήν την υποκρισία και δολιότητα είχε έπισημάνει μόλις από τον 6ο μ.Χ. αιώνα ο Άγιος Φώτιος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως που έπεσήμανε τον κίνδυνο γράφοντας πώς : "έν προσχήματι Έλληνισμού, για να συνεισελάση ή δεισιδαιμονία της έλληνικής πλάνης" έλεγαν όλα αυτά!!! (P.G. Migne 102, 292B). Μερικές φορές πάλι καπηλεύονται ιδέες και κινήματα για να περάσουν τις δικές τους θέσεις όπως γίνεται όταν χρησιμοποιούν συνθήματα όπως "Νά αγαπήσουμε ξανά τη γη" (για την ακρίβεια, έννοούν τη θεά "Γαία" της "Νέας Έποχής"), "Νά σεβαστούμε τη φύση", "Οργανισμός για τη διεθνοποίηση της έλληνικής γλώσσας", "Η αναγκαιότητα της ἀρχαιοέλληνικής παιδείας" κ.ά.

Σε προηγούμενο φύλλο ανέφερα το μένος με το όποιο ξεσπούν έναντιον της Εκκλησίας μας και στο σημείο αυτό καλόν είναι να μάθει ο κόσμος τί λένε για μās οι άνθρωποι αυτοί για να καταλάβουν και την επικινδυνότητά τους. Στα διάφορα ἀρχαιολατρικά περιοδικά, έγκυκλοπαιδείες και έγχειρίδια (Διπετές, Έλληνική Άγωγή, Δαυλός, Ίχώρ, και πολλά άλλα) βρέθηκαν οι εξής χαρακτηρισμοί "ἀγάπης" και δεσμών "φιλίας" : οι ιερείς της Εκκλησίας μας χαρακτηρίζονται "στυγεροί Πρωτο-γενίτσαροι ρασοφόροι", οι Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας ως "οί εξ ανατολών υΐαινες", "άγια ρεμάλια", "κοπρόψυχοι" (ήμαρτον Θεέ μου!!!) , ο Χριστιανισμός χαρακτηρίζεται ως "ή θανατική ποινή κατά της Ελλάδος", ακόμη "άμορφωσιά και σκοταδισμός", ένω οι τρεις μονοθεϊστικές θρησκείες, δηλαδή Χριστιανισμός, Ιουδαϊσμός και Ισλαμισμός, ως γουρούνια μάλιστα με την εξής λεζάντα "Πάνω στους ίδιους βόθρους με τα ίδια πάντοτε κόπρανα". Τί ευγένεια ψυχής αλήθεια! Γιατί άραγε μας φοβούνται τόσο πολύ;

Όρα είναι όμως να αναφερθούμε και στην αναμφισβήτητη προσφορά του Χριστιανισμού στον Έλληνισμό. Την άφορμή μας δίνει η πρό όλίγων μηνών δήλωση του Καθηγητού της Γλωσσολογίας και Πρυτάνεως του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γ. Μπαμπινιώτη : "Οποιος μιλάει για Όρθοδοξία έρήμην του Έλληνισμού ματαιοπονεί. Όποιος όμως μιλάει για Έλληνισμό έρήμην της Όρθοδοξίας κάνει κάτι χειρότερο, άσχημονεί". Είναι γεγονός ότι η Όρθοδοξία δεν άπορρίπτει a priori την έλληνική φιλοσοφία, είναι όμως εξαιρετικά έπιλεκτική στο τί θα

κρατήσει και τί θα απορρίψει-πάντα με κριτήριο τὸ ποιά στοιχεῖα προσλαμβανόμενα θα βοηθήσουν τὴν πορεία τοῦ ἀνθρώπου στὴν κατὰ Χάριν θέωση.

Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ κατηγορήσει τὴν Ὁρθοδοξία γιὰ κατάργηση τοῦ ἀρχαιοελληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἀφοῦ ὑπάρχουν πολλές ἱστορικές -καὶ μὴ- ἀποδείξεις ὅτι ἡ καταστροφή αὐτὴ ἦταν ἀποτέλεσμα τῆς ἠθικῆς σήψης τοῦ ἴδιου του πολιτισμοῦ τὴν ὁποία ἐπιτάχυνε ἴσως ἡ φυσικὴ ἀνωτερότητα τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Θὰ σταματήσω στὸ σημεῖο αὐτὸ γιὰ νὰ συνεχίσω καὶ νὰ ὀλοκληρώσω τὴ σειρά τῶν ἀρθρῶν αὐτῶν στὸ ἐπόμενο φύλλο.

(4ο δημοσίευμα)

Εἶπαμε στὸ προηγούμενο φύλλο γιὰ τὴν ἀνωτερότητα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἄς συνεχίσουμε γιὰ νὰ ὀλοκληρώσουμε με τὴν προσφορά τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸν πολιτισμὸ μας. Ἡ ἀνωτερότητα τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι καταφανῆς ἀφοῦ αὐτὸς διδάξε τὸν χωρὶς καμιά διάκριση ἀνθρωπισμὸ. Στὴ χριστιανικὴ κοινωνία καταξιώθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ οἱ δούλοι, οἱ γυναῖκες, οἱ βάρβαροι, οἱ φτωχοί, οἱ ἀγράμματοι, οἱ ἄσημοι πολῖτες. Ἡ ἐλληνικὴ σκέψη, ἡ φιλοσοφία, ἡ γλώσσα, ἡ δημοκρατία, ἐμπλουτίστηκαν καὶ ἀνανοηματοδοτήθηκαν με στοιχεῖα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ διασώθηκαν μέχρι τὶς μέρες μας. Ἄλλο τώρα ἂν οἱ ἄθεοί τῆς Εὐρώπης καὶ μαζί τους οἱ δικοί μας οἱ πιθηκίζοντες καὶ παπαγαλίζοντες δῆθεν κόπτονται γιὰ τὶς ἀνθρώπινες ἐλευθερίες καὶ ἐπιζητοῦν τὴν ἐπιβολὴ τῆς ἄθεης Εὐρώπης! Ἀξίζει ὅμως νὰ ἀφιερῶσουμε λίγες γραμμὲς προσεχῶς καὶ γι' αὐτὸ τὸ θέμα.

Ποῦ ἄλλοῦ φαίνεται ἡ ἀνωτερότητα τῆς Χριστιανοσύνης; Στὸ ὅτι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ὅπως οἱ : Μέγας Βασίλειος, Γρηγόριος Θεολόγος, Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, Γρηγόριος Νύσσης, Γρηγόριος Παλαμᾶς καὶ πολλοὶ ἄλλοι σπούδασαν, μελέτησαν, διέδωσαν, χρησιμοποίησαν, ἀντέγραψαν καὶ διέσωσαν τὰ ἀρχαῖα συγγράματα. Στὰ πανεπιστήμια τῆς Βυζαντινῆς ἐποχῆς διδάσκονταν τὰ ἔργα τοῦ Ὁμήρου καὶ ἄλλων ἀρχαίων συγγραφέων. Παρ' ὅλα αὐτά, οἱ Ἅγιοι αὐτοὶ γνώριζαν καὶ ξεχώριζαν τὰ σαθρὰ ἀπὸ τὰ χρήσιμα. Ὁ Μ. Βασίλειος ἀφοῦ ἀφιέρωσε πολλὰ χρόνια στὴ μελέτη τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς φιλοσοφίας (μάλιστα διὰ πυρίνου λόγου τοῦ προέτρεπε τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς του νὰ μελετοῦν τὴν ἐλληνικὴ φιλοσοφία), μετὰ "ἐκλαιγε" τὰ χαμένα αὐτὰ χρόνια κατὰ τὰ ὁποῖα, ὅπως ἔλεγε, ἔμαθε τόσο πολλὰ ποὺ δὲν μπόρεσαν ὅμως νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὴ γνώση τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ! Ἐφτασε δὲ στὸ σημεῖο νὰ χαρακτηρίσει τὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τῶν Ἀθηνῶν "πονηρὰ" καὶ "φίλην πονηροῖς πνεύμασιν...". Στὴν ἐπιστολὴ τοῦ πρὸς τὸν ἐπίσκοπο Εὐστάθιο Σεβαστείας, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ κλασσικὴ φιλοσοφία εἶναι "ματαιότης, σοφία μωρανθεῖσα, σοφία ἀφανιστικὴ τοῦ Θεοῦ".

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς φθάνει στὸ σημεῖο νὰ γράψει πὼς αὐτὸς ὁ Σατανᾶς ἐνέπνευσε τοὺς φιλοσόφους νὰ χρησιμοποιήσουν παραγγέλματα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὅπως : "πρόσεχε σεαυτῶ" καὶ "γνώδι σ' αὐτόν" ὡς δέλεαρ, ἀλλὰ ἡ ἔννοια ποὺ δίνουν σὲ αὐτὰ ὑπηρετεῖ μόνο τὶς φιλοσοφικὲς τοὺς πλάνες. Ποιὸς τὰ γράφει αὐτά; Αὐτὸς ποὺ σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν γνώριζε τόσο καλὰ τὴν ἀριστοτελικὴ φιλοσοφία ποὺ ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια του αὐτοκράτορα Ἀνδρονίκου τοῦ Β'. Πολλὰ ἀκόμη μπορεῖ κανεὶς νὰ γράψει γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἀλλὰ ἴσως κούρασα τοὺς ἀναγνώστες καὶ πρέπει νὰ κλείσουμε με κάποιες τελικὲς κρίσεις ποὺ ἀφοροῦν ὅλους τοὺς βαπτισμένους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ διαπνεόμαστε ἀπὸ τὰ λόγια του Κυρίου μας ποὺ ἐπαναλαμβάνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης : "Αὐτὸς εἶναι ὁ νόμος τῶν πνευματικῶν

προβάτων...νά μὴν ἔχουν ἀνάγκη καμιάς διδασκαλίας ἔξω τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅπως ὁ Κύριος εἶπε ἀλλοτρίας φωνῆς μὴ ἀκούειν". Κλείνοντας ἄς ἀναφερθοῦμε καὶ στὴ σχετικὴ διδασκαλία τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου (Ε.Π.Ε., τόμ. 1, σέλ. 93 κ. ἐξ.) : "...Ἐπομένως προηγεῖται ἡ κακία ὡς αἰτία τῆς εἰδωλολατρίας. Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι ἔμαθαν νὰ ἐφευρίσκουν εἰς βάρος τῶν τὴν ἀνύπαρκτον (ἐξ ἀρχῆς) κακίαν, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἔπλασαν διὰ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν τοὺς ἀνύπαρκτους θεούς...Ἄλλοι ἐπαυξάνοντες περισσότερο τὴν ἀσέβειαν, ἐθεοποίησαν καὶ προσκυνοῦν τὴν ἡδονή...Τοιοῦτοι θεοὶ εἶναι ὁ Ἔρως καὶ ἡ Ἀφροδίτη, ὁ Ζεὺς, ὁ Ποσειδῶνας, ὁ Ἀπόλλων, ὁ Ἡφαιστος, ὁ Ἑρμῆς, ἡ Ἥρα, ἡ Δήμητρα, ἡ Ἀθηνᾶ, κ.ἄ...ἀπεφασίσθη νὰ λέγονται θεοὶ κατόπιν διαταγῆς τοῦ Θεοῦ...Αὐτὰς τὰς ἐφευρέσεις τῆς εἰδωλομανίας πρὸ πολλοῦ προέλεγε ἡ Γραφή λέγουσα "Ἀρχὴ τῆς πορνείας ἡ ἐπινόησις τῶν εἰδώλων"!

Στὴν ἐποχὴ μας μερικοὶ ποὺ ἐπικαλοῦνται τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ τὶς ἐλευθερίες εἶναι ἀκριβῶς αὐτοὶ ποὺ τὰ καταπατοῦν ὅλα αὐτὰ καὶ ἐπιδίδονται ἀνευθρίαστα σὲ ἀνίερους πράξεις, ὕβρεις, προπηλακισμούς, παραχάραξη τῆς ἱστορίας καὶ χρειάζεται μεγάλη προσοχὴ ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς. Οἱ "ἐλληνόψυχοι" δὲν εἶναι καθόλου ἐλληνόψυχοι. Δὲν ἔχουν καμιά σχέση μὲ τὴν Χριστιανικὴ πίστη, δὲν ἀνήκουν στὴν Ἐκκλησίαν μας. Εἶναι αἰρετικοὶ καὶ ὀφείλουμε νὰ προσευχήμαστε ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ τοὺς φωτίσει νὰ ἐπανέλθουν στὴν πραγματικὴ πατρῶα πίστη ποὺ εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία μας."Ὡς τότε, ἄς ἀγρυπνοῦν οἱ φύλακες καὶ εἰδικὰ στὶς μέρες ποὺ διανύουμε πρὶν ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες τοῦ 2004. Σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ξεσκεπαστοῦν τὰ δόλια σχέδια ὄλων αὐτῶν ποὺ δῆθεν προσβάλλονται ἀπὸ τὴν πίστη μας καὶ τὸν ἐλληνορθόδοξο πολιτισμὸ μας. Ὁ Θεὸς ὅμως θὰ δώσει καὶ θὰ δικαιωθεῖ καὶ πάλι ὁ Ὁρθοδοξότατος Ἡρωὸς μας στρατηγὸς Μακρυγιάννης ποὺ ἔλεγε πὼς ὅλο τρῶνε ἀπὸ τὴ σάρκα μας (ἔνν. τῆς Ἑλλάδας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας), ἀλλὰ ὅλο μένει ἰκανὴ μαγιά!!!